

FIȘĂ DE EVALUARE SUMATIVĂ (AUTOEVALUARE)

Disciplina Limba și literatura română

Clasa a XII-a

Subiectul I (60 de puncte)

Citește următorul fragment:

E.S.: Au trecut 17 ani de când erai elev. Cum era viața de liceu din Neculce?

T.C.: Mie nu mi-a plăcut foarte mult în liceu. O spun tot timpul, sus și tare și nu cred că pentru mine liceul a fost la fel de important pe cât a fost facultatea. Pasiunea mi-am descoperit-o în facultate, în primul an. Am avut în liceu profesori care au însemnat ceva pentru mine, i-am menționat și astăzi. Am avut modele în profesorii mei și am avut ce învăța de la o parte dintre ei. Recunosc, nu de la toți, dar cred că ar fi și imposibil.

E.S.: Cum erai pe vremea aceea?

T.C.: Eram timid și arogant, pentru că încercam să maschez o timiditate.

E.S.: Astăzi ai vorbit despre vise, despre pasiune. La 18 ani aveai vreun vis?

T.C.: Visul meu a fost tot timpul să devin actor. Nu era un vis foarte bine conturat, dar acest lucru s-a întâmplat în anul I de facultate, atunci când a apărut și pasiunea. Tot în anul I sau II, a apărut visul cu muzica. Iar în anul IV mi l-am și împlinit. Lucrurile s-au înlănțuit.

E.S.: Ești un artist complet acum. Actor, cântăreț. Ce le-ai transmite puștilor care vor să devină actori?

T.C.: Să încerce. Să nu deschidă ochii doar la piedici. Să deschidă ochii și la speranță. Și le-aș spune că este o meserie care merită făcută, dacă simți că nu poți să faci altceva. Este o meserie care nu se poate trăda.

E.S.: Ce n-ai învățat în școală?

T.C.: N-am învățat în școală să am răbdare. N-am învățat în școală să fiu mai profund și să mă preocupe lucrurile mai importante. N-am învățat în școală să mă preocup numai de treaba mea, să nu mă abată de la drum lucruri colaterale, n-am învățat în școală să nu mă uit în curtea altuia. N-am învățat în școală o grămadă de lucruri care țin de un bun-simț de viață, pe care de multe ori profesorii nu au avut timp să ni-l transmită. La 16 ani crezi că le știi pe toate. N-am învățat în școală că nu le știi pe toate.

(Edward Stănescu – interviu cu Tudor Chirilă, în *Viața de liceu*, 29 august 2009)

A. Scrie răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe cu privire la text:

1. Explică sensul secvenței *au însemnat ceva pentru mine*. **6 p.**
2. Precizează care au fost cele două pasiuni majore ale lui Tudor Chirilă, raportându-te la răspunsurile oferite de acesta. **6 p.**
3. Explică în ce constă sfatul pe care Tudor Chirilă îl dă tinerilor liceeni care vor să devină actori, așa cum se deduce din text. **6 p.**
4. Indică două trăsături de caracter pe care le avea artistul în liceu, valorificând textul dat. **6 p.**
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, atitudinea lui Tudor Chirilă față de școală, așa cum se desprinde de ultimul paragraf al textului. **6 p.**

B. Redactează un text, de 150-300 de cuvinte, în care să argumentezi dacă **pasiunile din liceu pot sau nu pot fi definatorii pentru evoluția ulterioară a unui tânăr**, raportându-te atât la informațiile din fragmentul extras din interviul lui Edward Stănescu cu Tudor Chirilă, cât și la experiența culturală / personală.

În redactarea textului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea ipotezei **2p.**
- menționarea poziției pe care o ai față de problematică **2p.**
- enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate poziției adoptate **12p.**
- raportarea la text în dezvoltarea oricărui argument **3 p.**
- raportarea la experiența personală sau culturală în dezvoltarea oricărui argument **1 p.**
- formularea unei concluzii pertinente **2p.**
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare **2 p.**
- respectarea normelor limbii literare **4 p.**
- așezarea în pagină, lizibilitatea **1 p.**
- respectarea precizării privind limita de cuvinte **1 p.**

Subiectul al II-lea (30 de puncte)

Comentează, în minimum 50 de cuvinte, textul următor, evidențiind două trăsături ale teatrului neomodernist:

PERSONAJE:

IONA, pescar

PESCARUL I

PESCARUL II, fără vârstă, figuranți

Ca orice om foarte singur, Iona vorbește tare cu sine însuși, își pune întrebări și-și răspunde, se comportă, tot timpul, ca și când în scenă ar fi două personaje. Se dedublează și se strânge, după cerințele vieții sale interioare și trebuințele scenice. Caracterul acesta pliant al individului trebuie jucat cu suplețe, neostentativ.

Dacă rolul va părea prea greu, ultimele două tablouri pot fi interpretate de alt actor.

TABLOUL IV

O gură de grotă, spărtura ultimului pește spintecat de Iona. În față, ceva nisipos, murdar de alge, scoici. Ceva ca o plajă. În dreapta o movilă de pietroaie, case, lemne. La început, scena e pustie. Liniște. La gura grotei răsare barba lui Iona. Lungă și ascuțită vezi barba schivnicilor de pe fresce. Barba fâlfâie afară. Iona încă nu se vede.

- (Meditativ.) *Afară...* (rectificând ultimul gând.) *Un astfel de loc trebuie să existe. Poate nu prea mare să încapi tot... Dar așa, măcar cât a-ți întipări tălpile în el. Pentru o clipă. Apoi să vină altul cu tălpile lui arse de noapte. Și altul. Trebuie să fie pe undeva această palmă de loc...*

- (Ironic.) *E o proorocie? Ce prooroc ai mai fost și tu! Viitorul am văzut ce bine ți l-ai ghicit. Ia încearcă acum să prezici trecutul. Să vedem dac-o nimerești măcar cu asta, proorocule! Încearcă să-ți amintești totul. (Își acoperă cu mâinile fața, stă așa câteva clipe, dă din cap că nu poate.) E ceață!*

- *Încearcă să-ți amintești măcar ceva. (Același joc.) Ce ceață! (Îngrozit.) Nu-mi aduc aminte nici o limbă-n vânt. (Pauză.)*

- (Cu mâna streășină la ochi.) *Cum se numeau bătrânii aceia buni, care tot veneau pe la noi când eram mic? Dar ceilalți doi, bărbatul cel încrunțat și femeia cea harnică, pe care-i vedeam des prin casa noastră și care la început nu arătau așa bătrâni? Cum se numea clădirea aceea în care-am învățat eu? Cum se numeau lucrurile pe care le-am învățat eu? Ce nume purta povestea aia cu patru picioare, pe care mâncam și beam și pe care am jucat de câteva ori? În fiecare zi vedeam pe cer ceva rotund, semăna cu o roată roșie, și se tot rostogolea numai într-o singură parte – cum se numea? Cum se numea drăcia aceea frumoasă și minunată și nenorocită și caraghioasă, formată de ani, pe care am trăit-o eu? Cum mă numeam eu? (Pauză.)*

- (Iluminat, deodată.) *Iona.*

- (Strigând.) *Ionaaa!*

- *Mi-am adus aminte: Iona. Eu sunt Iona.*

- *Și acum, dacă stau bine să mă gândesc, tot eu am avut dreptate. Am pornit-o bine. Dar drumul, el a greșit-o. Trebuia s-o ia în partea cealaltă.*

- (Strigă.) *Iona, Ionaaa!... E invers. Totul e invers. Dar nu mă las. Plec din nou. De data aceasta, te iau cu mine. Ce contează dacă ai sau nu noroc? E greu să fii singur.*

- (Scoate cuțitul.) *Gata, Iona? (Își spintecă burta.) Răz bim noi cumva la lumină.*

CORTINA

(Marin Sorescu, *Iona*)

CONȚINUT: 20 puncte;

REDACTARE: 10 puncte: utilizarea registrului stilistic adecvat – 2 p.; utilizarea limbii literare – 2 p.; logica înlănțuirii ideilor – 2 p.; ortografie – 2p.; punctuație – 2 p.

Se acordă 10 puncte din oficiu;

Total: 100 de puncte.